

Welkom

Lied: Zomaar een dak

VL 572 (1)

Inleiding

Welkom allemaal hier, op deze mooie zomerdag.

Bert en ik hebben deze dienst voorbereid en ik hoop dat het een goede dienst wordt. Dat is nog niet zo vanzelfsprekend, want het thema “wonen” is zo groot dat we moeite moesten doen om er niet in te verdrinken. Toen ik mij opgaf om dit thema uit te werken dacht ik aan de informatie die ik gekregen heb door een project waarin ik met mensen gesproken heb die in den Haag met dak- en thuislozen praten. De straatmensen. Maar toen we het uit gingen werken, leek dat toch niet zo’n goed idee. Waarom zouden we jullie daarmee lastig vallen? Wat is eigenlijk de bedoeling vandaag? Al pratend kwamen we erop uit dat de joods-christelijke geloofstraditie ons leert dat je veilig woont in God. Dus als je God hebt, is een huis eigenlijk niet belangrijk. Twee warme armen om je heen, dat is het belangrijkste. Vergeving, solidariteit, het Koninkrijk van God, daar gaat het om. Als kind en als puber heb ik stevig geworsteld met die tegenstelling: als je op God vertrouwt heb je niks méér nodig. Maar als mens is het juist goed om dingen en mensen nodig te hebben, toch? Hoe zit dat dan? Ik zie mezelf niet tegen een dakloze zeggen: “weet je wat, als je maar op God vertrouwt...”

Aan de andere kant is alle hulpverlening verloren moeite als de dakloze niet zelf beseft en ervaart dat hij of zij waarde heeft in Gods ogen en er dus waardig geholpen wil worden om met onze meedogenloze systemen en zijn/haar eigen zwakheden om te gaan. Ik kan daarover vertellen. Maar. In deze viering gaan we ervan uit dat ik, Bert en jullie waarde hebben en dus recht op een echt gesprek. We gaan jullie niet toespreken, we willen liever met jullie praten en zingen en bidden. Is dat ok?

We hebben wel wat onderwerpen voorbereid, en jullie mogen straks kiezen waar we het over gaan hebben met elkaar.

Lied: Wonen overal nergens thuis

VL 764

Lezing: Lc: 15: 17-20

Jullie zien daar een afbeelding van de terugkeer van de verloren zoon, een schilderij van Rembrandt, waarvan het origineel in de hermitage in St Petersburg hangt. Het schilderij fascineerde Henri Nouwen enorm. Hij schreef er dit boek over “Eindelijk thuis”.

Hij was een gevierd hoogleraar aan de gerenommeerde universiteiten van Harvard en Yale en bewoog zich met groot gemak in die wetenschappelijke universitaire wereld, maar merkte toch op termijn dat het zijn eigenlijke roeping was om pastor te zijn in een gemeenschap van mensen met een verstandelijke beperking. Zullen we eerst eens een stukje lezen uit die parabel van de verloren zoon?

“Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners. Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader. Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem. “

Zo meteen wil ik graag een moment met een aantal van jullie iets uitwisselen over plekken of mensen, bij wie je je echt thuis voelt.

Lied: Als God ons thuisbrengt

VL 122

Lezingen:

Ik heb een combinatie gekozen van drie lezingen over wonen. Dat zijn meteen drie onderwerpen, ik zal jullie straks vragen over welk van deze onderwerpen jullie verder willen praten met mij.

Deut 33:26-29

De eerste is uit Deuteronomium 33 waar de zegen staat die Mozes uitsprak vóór zijn dood. Voor elk van de stammen van Israël spreekt hij een goede wens uit. Aan het einde besluit hij:

“Niemand is als God. Vanuit de hemel helpt hij u, vanuit zijn majesteit boven de wolken. De eeuwige God is voor u een woning, en onder u eeuwige armen. Hij verdrijft de vijand voor u uit, en zegt: vaag hem weg! Israël zal veilig wonen; jullie zijn een volk dat door de HEERE verlost is. Hij is een schild en een hulp voor jullie.”

Ik heb deze tekst gekozen omdat dit de trouwtekst was van mijn ouders:

de eeuwige God is voor u een woning, en onder u eeuwige armen Ik heb me daardoor vaak laten troosten als ik bang was: ik was immers veilig in die woning die niet van steen is maar eeuwig en dus onverwoestbaar. Pas bij het lezen van deze tekst in de context, begrijp ik nu dat de tekst niet over mij persoonlijk gaat, maar over een heel volk dat geen huis heeft, maar onveilig is en zwerft als nomaden. Dat doet me dan weer denken aan de 32 duizend dakloze mensen in Nederland, die op straat slapen. In den Haag zijn er tussen de 4 en 5 duizend geregistreerd.

VRAAG: Geloven we dat God opkomt voor de rechten van straatmensen, en waaraan merken ze dat dan?

Lukas 9: 57-62

De tweede lezing is uit Lukas 9. Het hele hoofdstuk gaat over de overdracht van het werk van Jezus aan zijn leerlingen. Jezus weet dat hij moet sterven en geeft de leerlingen allerlei instructies; in het hoofdstuk wordt ook verteld van het delen van broden en vissen. Er staat herhaaldelijk dat de leerlingen nog niet goed begrijpen hoe sterk geloof kan werken. Aan het einde van het hoofdstuk geeft Jezus duidelijk aan hoe je hem als gewoon mens kunt volgen.

“Terwijl ze hun weg vervolgden, zei iemand tegen Hem: ‘Ik zal U volgen waarheen U ook gaat.’ Jezus zei tegen hem: ‘De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats waar Hij zijn hoofd te ruste kan leggen.’

Tegen een ander zei Hij: ‘Volg Mij!’ Maar deze zei: ‘Heer, sta me toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven.’ Jezus zei tegen hem: ‘Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij op weg om het koninkrijk van God te verkondigen.’

Een ander zei: ‘Ik zal U volgen, Heer, maar sta me toe dat ik eerst afscheid neem van mijn huisgenoten.’ Jezus zei tegen hem: ‘Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God.’

Moeilijk dus, maar wel simpel: focus op wat belangrijk is. Mensen hebben het voorgedaan: Sint Franciscus, Navalny, Pieter Omtzigt. En wij zingen er ook van: “ik zal in mijn huis niet wonen”.

VRAAG: Wat betekent “ik zal in mijn huis niet wonen voor ons”?...

Joh 14:2-3

De derde tekst gaat over competitie tussen de leerlingen over wie beter en geloviger is dan de ander en wie dus naast Jezus mag zitten in het paradijs. Jezus keert de discussie om. Hij benoemt al die jaloersheid en wedijver als onzekerheid, verdriet en gemis, en zegt dan:

"Wees niet verdrietig. Jullie geloven in God, geloof nu ook in Mij. In het huis van mijn Vader is plaats voor heel veel verschillende mensen. Als dat niet zo was, zou Ik het jullie hebben gezegd. Ik ga daarheen om alles voor jullie klaar te maken. Daarna kunnen jullie ook komen. Wanneer Ik ben weggegaan en alles voor jullie heb klaargemaakt, kom Ik terug om jullie op te halen. Dan zullen jullie zijn waar Ik ben. Ik zal jullie niet als weeskinderen achterlaten. Ik kom naar jullie toe."

Dit lijkt een zachte, dromerige tekst, maar in de praktijk betekent “ik ga daarheen om alles voor jullie klaar te maken” dat hij verstoten en geminacht wordt en aan het kruis moet sterven. Dat is blijkbaar de weg. Het lijkt er wel op dat Jezus het voor de leerlingen wat gemakkelijker wil maken: niet hun eigen gelijk, niet het lijden, maar de Heilige Geest krijgen ze als kompas.

VRAAG: Hoe werkt bij ons de heilige geest als kompas?

Lied: Wie mag te gast zijn

Map 101

Uitwisseling van gedachten over hierboven genoemde vragen

Lied: Dit ene heb ik jou gevraagd

Voorbeden

Tafellied: De tafel der armen

VL 868

Breken en delen

Lied: Onze Vader verborgen

VL 250

Reactie

De collecte is voor noodopvang 'De halte'

Slotlie: Nada te turbe

Map 120